

Zobák dokořán – 9.vydání

Miláčkové a Miláčky, dejte si kávu a koláčky. Je tu jaro a s ním váš oblíbený plátek, který

když vyjde, tak to značí pro všechny Sojky svátek. Pro začátek budu zase trochu smutná, abyste všichni viděli, jak to chutná, když máte se Zobákem tolik práce a pak koukáte denně do břicha prázdné schránce. Prosila jsem, láteřila, štkala – leč ničeho se od vás nedočkala. Jestli ten náš Zobák máte rádi, tak buďte taky trochu kamarádi, pošlete nám třeba jen pár řádků, vlepíme je sem s radostí na památku. Věčnou. Nekonečnou. (Snad se vám ustrne srdce nad malým

básníkem, který rád spí a nerad jezdí parníkem.)

Tak ahoj, máte se? Já vim, moc pracujete, moc se učíte, ale die Sonne scheint! A tábory se blíží a spoustu jiného vám nese další vydání! I pro vás starší, kteří na tábory nemůžete, protože už jste moc velký a chytrý a krásný! Pročtete si přiložené nabídky od Tandemu, určitě by něco stálo za to. Budeme se snažit vám dávat všemožné echo o podobných akcích, jak jen to půjde, aby jste se necítili úplně vyšoupaní. Čeká na vás další ze série

báječných rozhovorů, tentokrát s někým opravdu důležitým, koho nebylo lehké přemluvit k poskytnutému interview. Máme pro vás i spoustu fotek, sojtěž, pozvánek, hádanek, obrázků a ... a... Koukněte se sami!

Dneska to nebudu natahovat, popřeju vám krásný prázdniny, protože víte, že další Zobák vyjde až po nich, doufám, že vás co nejvíc uvidím. Jako poslední vám ještě chci velkým písmem sdělit, že jsem změnila telefonní číslo a sice mám Oskárka – **0608/630386**. Kdybyste ještě našli na letáčích na tábor moje staré číslo, tak ho prosím přepište, než ho pošlete dál. Tak ahojky, a ať žije blížící se letní pohoda. Na pasece roste jahoda, nehoda není náhoda, se Sojkou je to vždycky lahoda.

p.s. A nezapomeňte, že Sojka nelítá po horách, ale po lesích a jak se do lesa volá, tak z lesa Sojky lítají a kdo nelítá s námi, lítá s Ondrou Vetchým!!!

Již tradičně lákám a lákám, podívejte se na webové stránky Sojky, teď už je tam i verze německá, všechny aktualitky a je to nejlepší informační médium v mezičase jednotlivých Zobáků. Návštěvnost bude zdá se velká, jelikož např. přihlášky na tábor nám chodí nejvíce elektronickou formou....To je ta technika... Náš webmaster Michi hodlá na naše stránky dát počítaadlo, abychom viděli, kolik tak asi lidí se nám na ty naše „sajty“ dostane. To je to 21. století. Ještě, že jsem se před pár lety naučila zacházet s počítačem a s Internetem, neumět to, tak by se se mnou dneska už nikdo nebavil...

Kromě dalšího proběhl V. ročník Sojka plesu, báječná podívaná, až na to, že jsme zase toho kance nevyhráli...A také na to, že do Třebíče je to trochu z ruky a spousta Sojek už tam dolítala. Takže vzhledem k tomu, že bychom si přece jen představovali větší podporu členské základny, uspořádáme příští ples zřejmě v Čelákovcích, ale to se všichni včas dozvíte!!!!

V Zobáku dále najdete pod rubrikou Všechno se snědlo... krátké zápisy ze všech rad, které proběhly od zvolení rady nové, tedy od podzimního členského shromáždění. Můžete se podívat, jak taková rada zhruba vypadá, o čem jedná atd. Současně na radách proběhl i výběr

vedoucích a helprů na letošní Gaisthaly, byl fakt velkej zájem a nával, takže bylo i těžký, jak mi říkáme – „postavit týmy“. Na koho se letos nedostalo, ten nechť nesmutní a hlavně ať se nezatvrdí, my víme o všech, co se hlásili a taky na ně může dojít. Nemáme ty týmy prostě nafukovací...

Přípravný víkend na I. etapu už byl, máme zase nejlepší program pod sluncem, pro mě to bude prubířský kámen, protože letos prvně nahrazuju Poldíka ve funkci hlavního vedoucího. Poldík se pro letošek stěhuje na II. etapu, samozřejmě i s Marlenkou, která – kdo to nevíte je v očekávání a má to být kluk jako buk a má se narodit koncem září.

Teď už nevím, co by mohlo být za krásnější informaci, ale ještě další novinku připravuje Michi na www.sojka.cz. Možná, že už to někteří z vás objevili. Na internetu postupně vzniká fotografický archiv všech našich táborů od roku 1991!! Je to zatím stále ve výstavbě, ale už teď tam najdete fotky z Doubravy a loňského Gaisthalu – Spacetrip. Tak tam kdyžtak někdy koukněte, zavzpomínejte, zavzdychejte a napište nám, jak se vám to líbilo, popř. co byste tam přidali.

Hurá, léto už je zase tady. No není to skvělý? Klasika děti milé, tak tedy domov jménem GAISTHAL. Tím nemyslím, že by to byl nějaký útulek, tím myslím, že je to opravdu vůně domova, co nás, staré gaisthalany, na tohle místečko každý rok láká...

První etapa – 29.7. – 11.8. a druhá etapa je 11.8. – 18.8. Takže vidíte, že to letos vypuká velice brzo...Letáky máte v obálce spolu se Zobákem, kdo jede, nechť neváhá. Letos už je spousta přihlášek na stole a to na obě etapy, jak jsem už psala, přiházejí hlavně po internetu...To znamená, že za chvíli bude pozdě a bude se odmítat, tak si pospěšte. Samozřejmě kdo už jet nemůže, tak prosím vypomůžte a letáky dá příbuzným a známým a zkrátka znáte to.

Rozhoduje datum, kdo dřív přijde, ten dřív mele. Připomínám pro všechny, že první etapa je pro ty z vás, kterým je **13 – 16 let** a etapa druhá pro **9 – 12 let**. Takže žádné převleky dříve narozených, kteří by se ještě chtěli pobavit. Tak posílat a posílat, přihlášky na jedničku ke mně, na dvojku k Poldíkovi. Blíží se ty nezapomenutelný časy venku u vody na sluníčku, pohodička, gaisthal, klídeček. **GAISTHAL!!!!**

A teď slíbené nabídky pro starší Sojky nebo pro ty, kterým se třeba nehodí Gaisthal!

Kinder- und Jugendring Sachsen e.V. za podpory Německo-českého fondu budoucnosti a Tandemu - Koordinační centrum pro česko – německou výměnu mládeže pořádá od **5.8. – 18.8. česko-německý jazykový kurz s akční pedagogikou zážitků a s kulturním programem na Karlštejně.**

Stojí to 3.500,- Kč (v ceně je zahrnuto ubytování, plná penze, poplatek za jazykový kurz, pojištění, program akční pedagogiky zážitků, odpolední nabídka programu, odborný personál + kvalifikovaní lektoři).

Přihlásit se můžete nejpozději do 15. června a to na adrese Miluše Radovská, DUHA, juridica, Jáchymova 4, 11000, Praha 1, tel. 02/2328879. Není to věkově omezené, tak jestli chcete, obraťte se na uvedenou adresu a paní .

Ta samá organizace také hledá vedoucí a překladače na táborech, které pořádá v České republice pro německé děti. Počet dětí se pohybuje od 60-120 a jeden vedoucí má na starosti 8-12 dětí. Program je jednak společný pro celý tábor, jednak po těch skupinkách, kdy si

vedoucí musí obstarat zábavu pro děti sám. Fin. odměna se pohybuje od 15DM do 25DM za den, podle toho, jak dopadne vyúčtování celého tábora (ale kvůli penězům se tam přece nejedí, ne?) Není to tedy přímo něco jako Gaisthal, ale může to být také dobrá zkušenost. Upozorňuji, že je to jen pro starší 18 let a praxe není podmínkou. Tak jestli chcete, obraťte se na SLUNCE – SDRUŽENÍ NA PODPORU ČESKO-NĚMECKÉHO PŘÁTELSTVÍ, Pod Kalvárií 1059, 588 13, Polná, sluncemail@seznam.cz, tel. 0603/334312 nebo 066/7212158. Tak kdo to chcete stihnout ještě tohle léto, tak byste se měli rychle informovat.

Jako další žhavou věc pro vás máme nabídku k zúčastnění se hned dvou různých soutěží, pořádaných v rámci pravidelné akce: Německo-Český kulturní týden v Augsburgu. Jedná se o soutěž fotografickou (o nejlepší fotku) a soutěž o nejlepší rockovou kapelu. Pokud byste se chtěli zúčastnit těchto soutěží, kontaktujte bleskově někoho z naší redakce. Přesnější informace vám budou stejně tak bleskově předány.

A teď tady máme ještě jeden poslední bonbónek. Tento článek asi ale opět osloví spíš ty odrostlejší z vás. Jedná se o velice zajímavý projekt, na kterém se podílí opět i naši noví přátelé ze Slunce.

Evropská dobrovolná služba

Se vstupem ČR do nového programu EU „Mládež“ se otvírá nová příležitost pro mladé lidi ve věku 18-25 let zúčastnit se tzv. Evropské dobrovolné služby (EVS). Naši mladí lidé budou moci nejen po určitou dobu pracovat v zemi Evropské unie, ale současně i české organizace budou moci přijímat zahraniční dobrovolníky. Tato úvodní informace slouží pro základní orientaci a eventuální první kroky k projektu Evropské dobrovolné služby.

Co přináší Evropská dobrovolná služba?

Mladému dobrovolníkovi – novou životní zkušenost, (sebe) poznání, sebevědomí, jazykové znalosti, případně i odbornost, novou životní i profesionální orientaci, motivaci.

-

Vysílající a přijímající organizace – nové zkušenosti a nápady, nové kontakty, nové možnosti spolupráce, rozšíření spektra a kvality vlastní činnosti, evropský rozměr, interkulturní přínos.

-

Místním komunitám – všeobecně prospěšnou práci vykonanou mimo rámec běžných aktivit a možností obce, „přiblížení se“ se Evropě v širokém slova smyslu

Jaké jsou oblasti působení?

Ochrana životního prostředí

Umění, kulturní dědictví

Sociální oblast

Práce s dětmi a mládeží

Volný čas, sport

Hlavní zásady

EVS koná se v jiné zemi účastníci se programu Mládež

Jde o neplacenou, neziskovou činnost

Tato činnost přináší prospěch místní komunitě

Není náhradou za již existující místo

Trvá omezenou dobu

Projekty podle délky:

Krátkodobé (3 týdny, 6 měsíců) – jen pro znevýhodněné dobrovolníky

Dlouhodobé (6-12 měsíců)

Co by měl udělat mladý zájemce o Evropskou dobrovolnou službu ?

Především si najít organizaci, která by ho vyslala. Spolu s ní nebo z vlastní iniciativy hledá partnerskou hostitelskou organizaci. K tomu bude mj. sloužit i centrální databáze Evropské komise „schválených“ hostitelských organizací (k nahlédnutí pomocí ČNA)

Kdo je vysílající organizace?

Nestátní organizace, asociace, místní úřad, nezisková organizace se vztahem k místním občanským iniciativám. Odpovídá za výběr a přípravu dobrovolníka, kontakt s dobrovolníkem a hostitelskou organizací během jeho pobytu v cizině, veškeré následné aktivity po návratu dobrovolníka domů (vyhodnocení, využití jeho nových zkušeností, jeho další vzdělávání, atd.) Žádá o příspěvek na náklady vyslání dobrovolníka u své národní agentury.

Kdo je hostitelská organizace?

Nestátní organizace, asociace, místní úřad, nezisková organizace se vztahem k místním občanským iniciativám. Odpovídá za školení dobrovolníka, jeho jazykové vzdělávání, ubytování, stravování, místní dopravu, vyplácení kapesného, odpovídající sociální a kulturní vyžití. Poskytuje všemožnou osobní podporu dobrovolníkovi, jmenuje jeho osobního poradce

Financování projektů dobrovolné služby

Princip KOFINANCOVÁNÍ : EU + vysílající organizace + přijímací organizace !!!

Vysílající strana - grant	Přijímací strana - grant
Cestovné dobrovolníka	Kapesné dobrovolníkovi
Příspěvek na dopravu	Náklady pobyt + program
Další nutné náklady	Další nutné náklady

Více informací můžete získat u vysílající organizace : Sdružení „Slunce“, Pod Kalvárií 1059, 588 13 Polná, tel.: 0603/334312. Mail : sluncemail@seznam.cz

Drby, drby, drbečky... opět jste se mi nikdo s žádným pěkně pepřným nesvěřil, ale já už sem zvyklej, že si tuhle rubriku pokaždý cucám z prstu, tak co. Devátý číslo halt nebude výjimkou. Tak jedem s medem....

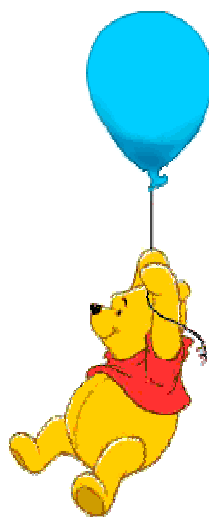

Víte, kdo právě tyhle týdny prožívá ve fakt těžkym štresu a pro samý učení nemůže jezdit ani na sojkácký rady, ani na přípravný víkendy ke Gaisthalu, ani prostě skoro vůbec nikam? Je to Spighi von tha Schpitschan. Přesně za necelý týden má totiž první část státnice z angliny. Pokud uspěje, do chvíle bude následovat druhá část a i kdyby už ta druhá část náhodou nenásledovala (což je podle mě předem vyloučený), tak na každěj pád má za dva tejdny maturitu,

tedy první opravdovou zkoušku opravdový dospělosti. Ale maturitu nemá Špigi rozhodně sám. Za hranicema totiž paralelně s nim maturuje i pár našich německejch kámošů. Sebi, Anne a Štefka. A takovej Sebi třeba nemá vůbec žádný nízký cíle. Chystá se studovat buď práva v Regensburgu, nebo žurnalistiku v Potsdami. Každopádně všem, co v tomhle divnym čase musej podstoupit nějakou významnou zkoušku, přeju určitě i za celou redakci hodně moc štěstíčka a hlavně zdravou dávku sebedůvěry.

Tak, já myslim, že k učení už toho byl dost, teď se pokusim vytasit z rukávu zas nějakýho jinýho špeka. Co se brněnskýho koutku týče, dlouho sem tam nebyl, tak snad akorát co sem pochtyl od mých tajných špiónů. Předseda se údajně rozhodl, že už to takhle dál nejde, že už přeci jenom není úplně nejmladší, že už by taky mohl začít myslet na zadní kolečka a zajistit si bezstarostné stáří. A od slov k činům – hodlá prodat svoje supervelkoprostorovýkonný fáro Škoda Forman a za vydělaný peníz si asi pořídí penzijní připojištění. Činní tak určitě pod vlivem toho reklamního spotu s tím strašne spokojenym staříkem. Ale to už trochu kecám, tak mi to zas tak nežerte.

MEDVÍDEK PŮ A DIVOKÉ VČELY

a nepustil divoké včely. A se včelami a sem pozorovali nemuset dělat tu

Je krásný slunný ráno a v domečku tlustýho Medvídka Pů začal řvát budík. Hned jaxe probral, si uvědomil trpkou realitu. Fčera večer si půjčil od Králíka hrnek medu xnídani, ale med snědl ještě než došel domů. "Takže mě čeká ráno bez snídaně," uvědomil si mrzutě. Na to ale neměl ani trochu náladu, poslouchat jak mu břicho kručí: "Brum, brum." Medvídek ale nevěděl, jaxe zbavit hladu. Vyndal krabku startek, aby se mu po ránu líp přemejšlelo a hned jednu odpálil. Paxe vzchopil a vypotácel se ven. "Tak tohle je v pohodě," řekl si, když se rozhlédl po orosené mýtině. Ptáčci cvrlikali, broučci bzučeli a Půovi kručelo v břiše. Vydal se kolébavým krokem pěšinkou mezi stromy tam, kde bydlí Prasátko. Pů neušel ani půl cesty k prasátkovu domečku (dnes mu to trvalo jen malou chvílku), když vtom vidí, jak mu naproti pospíchá Prasátko. "Ahoj Prasátko!" "Nazdar Pů, běžím ti říct, kde je xehnáni nějaký med." "No to je výborné Prasátko, viš, Králík mi včera půjčil med a já mu ho musím rychle vrátit, protože jsem ho snědl a..." Medvídek vyprávěl a už nebyl k zastavení. Mlel a mlel Prasátko ke slovu. Tak došli ke stromu, kde Prasátko vidělo tu si Pů uvědomil, že med znamená také škrábání se na strom, boj tam nějaké to bodnutí. Elán ho přešel. Chvilku s Prasátkem míhání včel v koruně a Pů usilovně přemýšlel, jak mít med a spoustu nepřijemných věcí. Medvídka hned napadlo, že by moh

zajít ke Kokůtkovi Robinovi pro nějaký pesticid a včeličky trochu otrávit. Na to ale prasátko odvětilo “ Ty, Pů, není to trochu drsný, když všechny chcípnu, příště už nebude žádný med!!!“. Pů si uvědomil tento fakt a zase smutně svěsil hlavu. Prasátko se na něj nemohlo dívat a nečekaně prohlásilo “Mám trochu medu doma.“ A bylo to. Medvídek měl na čas po starostech. Šli k prasátku, Pů vzal med a šel ho vrátit Králíkovi. Cestou si odpočinul u studánky, protože potřeboval dodat tělu tekutiny, aby nebyl dehydratovaný. Ležel na trávě, hlavou se mu honily stovky nápadů. Jeden z nich se jmenoval “MED” a další “KRÁLÍK POČKÁ”. No co, ono se to nepo... a už lovil tlapkou v nádobě. Med mu chutnal a za pět minut byl tentam. Rozmlátil hrnek o šutr a šel domů. Doma seděl pět hodin na houpacím křesle a zíral na vzorek na tapetách. Uvědomil si, že Králík čeká, až mu vrátí med. Prasátko taky čeká na med a Pů sám zase nemá nic xnídani. To ho tak zprudilo, že šel do lékárníčky, vyhrabal vše co tam bylo, nacpal se tím a za hodinu to s nim fláкло. Taxi také jděte hajnout děti! Dobrou noc.

Drazí,

tak jsme to zase jednou dokázali, jsme prostě nejlepší, nikdo na nás nemá, prostě „MISTŘI“ nebo taky „MY SMÉÉ ŠAMPIÓNI, PŘÁTELÉÉÉ“. Jsem aktuální, mluvím samozřejmě o hokeji, o jeho letošním mistrovství světa a o našich zlatých hošanech. Víte, možná jsem mezi námi Čechy tak trochu jediný kacír, protože hokej se mi líbí daleko míň než fotbal, ale při mistrovství se ze mě stane vždycky ďábel a fandím až do největšího úmoru těla, nervy ve kbelíku, hlas v čoudu. I letošek nebyl výjimkou, hlavně semifinále a finále mi daly pěkně zabrat, to vám teda povím. To byly nervíky!

Hlavní však je, že jsem svým „domácím“ výkonem stejně jako asi každý z vás našim aspoň trochu pomohl k tomu společnému dílu, které už je toho času opět po zásluze uděláno, už je hotovo...

Možná jsem blázen a nevím, nevím, jestli se má velká plešatá hlávka nepouští do až přespráliš odvážných teorií a přirovnání, ale nemůžu se o to s vámi nepodělit. Napadlo mě to hnedle po vyhraném finále, když jsem viděl, jak naši zlatí hoši stojí dokola navzájem soudržně zakleslí pažemi a z ampliónu jim do toho vyhrává v podání patrně nějaké méně známé regionální plesové kapely převzatá anglická verze známé sojčí již výše citované vítězné skladby „MY SMÉÉ ŠAMPIÓNI, PŘÁTELÉÉÉ, MY TO DOTÁHNEÉM DO KONCÉÉÉ...“ Ano, ano, jako bych to už někde viděl, co viděl, i na vlastní kůži prožil! Ten pocit přece znám! I já jsem byl už několikrát vítězem, stál společně s mnoha z vás v jednom kole a na oslavu vítězství pěl náš dojemný a současně velkolepý chorál. Taky mi při tom běhal mráz po zádech a taky se i dokonce vháněly slzičky do očí (to víte, jsem cířa)...

Naposledy jsem ten pocit měl, a není to tak dávno, na závěrečném večeru v Doubravě. Tam jsem opravdu prožíval v Sojce asi po x-té něco podobného: po perfektně předvedeném týmovém výkonu všech přítomných, kdy každý svým osobitým dílem bez sobecké „hry na sebe“ či sólování přispěl i přes totální nepřízeň počasí (v hokeji je to třeba měkký led a tak) k celkovému společnému vítězství v podobě úspěšně a precizně odvedeného tábora, tedy v podobě spokojených a rozradostněných tváříček našich oveček účastníků. I v tomhle týmu se od začátku do konce prolínali týmový a vítězný duch a souhra takříkajíc „naslepo“, i v Doubravě byli neodmyslitelně přítomni d'ábel ve mně, největší úmor těla, nervy ve kbelíku, hlas v čoudu, „MY SMĚĚ ŠAMPIÓNÍ“, mráz po zádech, slzičky v očích (fakt jsem cíťa)... Tak nevím, možná blázen, možná drobná paralela by tu byla...

Tak jo, máme tu na krku léto a s ním i hlavní sojčí sezónu, tak si ji pořádně užijeme, ne? Trochu se u nás střídají stráže, mění se šéfovstvo, ale je to přirozený vývoj a je to dobře, ať se ty nervy ve kbelíku trochu rozdělí, že. Doufám, že se s velkou většinou z vás během léta uvidím, doufám, že se nám všem a hlavně Sojce to léto povede dle našich a hlavně sojčích představ!

Tak zatím a mějte se, jak nejlíp chcete.

váš Leo Poldík Černý

Jak jistě všichni dobře víte, o Velikonocích proběhl již čtvrtý Bohdalov, tentokrát pod pseudonymem Doubrava. Není ale vůbec vyloučeno, že tento pseudonym už našemu Bohdalovu zůstane, tudíž už to vlastně ani žádný Bohdalov nebude. Abych to uvedla na pravou míru, tak to nakonec bylo super. Ubytování bylo jako v Interkontinentálu, i ta paní správčová, které jsme se báli, že nás bude brát jako základní školu, byla fajn, zázemí zkrátka jedničkové. Co se počtu německých účastníků týče, tak se nedá říct, že by toto přestěhování nějak výrazně pomohlo, ale trochu přece jen, takže to vypadá, že Doubrava 2002 bude. Jediný, co bylo pitomý, bylo počasí, letos to vypadalo dokonce na lyžovačku...Ale to my ovlivnit nemůžeme, nejsme komunisti, abychom „uměli“ poručit větru - dešti. Tak a teď už tu pro vás máme špičkový výběr toho nejlepšího, co jste nám napsali do svých Tagesberichtů právě na letošním Bohdalově – Doubravě 2001. Upozornujeme, jako ostatně pokaždý, že vaše výplody jsou přepsány doslova do slova a do písmene. Tedy bez jakýkoliv cenzury, bez jakýhokoliv opravování pravopisných chyb...

Doubrava 2001 aneb zvířecí blázelec

8. 4. 2001- neděle

Neděle brzy ráno po probuzení jsme se spolu s bratrem vydali na cestu do Doubravy u Aše.

První nás rodiče dovezli do Brna, kde jsme se potkali se spoustou senzačních lidí. Spolu s nimi jsme vlakem odcestovali z Brna do Prahy. Cesta byla dlouhá, ale v jejich přítomnosti jsme se ani chvíli nenudili.

Když jsme dojeli po několikati hodinách do Prahy. Tak nám vyšla ještě chvíle na krásnou

procházku po Václavském náměstí. Ve tři hodiny jsme vyjeli z Prahy a dojeli jsme v 18:05 do Chebu z kterého jsme odcestovali už všichni společně autobusem. Jako první a nejlepší věc byla večeře, která byla velice chutná. Po večeři jsme byli rozděleni do pokojů. Kolem 19:30 jsme šli dolů do společenské místnosti kde začal seznamovací program. Seděli jsme v kruhu a hráli jsme skvělé hry na seznámení. Po chvíli jsem znala všechny kolem. Vedoucí se nám představili ve zvířecích maskách. Všem to velice slušelo v maskách i bez masek. Vše

zde bylo skvělé i ta jazyková bariéra není tak velká, když se člověk snaží porozumět tomu druhému. Po skvělém seznámení jsme šli spát.

P.S. Celý den se mi líbil a lidé tu jsou skvělí.

Lucka Jarošová

9.4. 2001 - pondělí

Po zjištění, že se naše oblíbená rozcvička nekoná jsme se odebrali na ranní slavnost. Po vydatné snídani (rohlík se salámem, kakao a čaj) na nás čekala procházka, spíše zacházka. Navštívili jsme nedalekou (5 km) vzdálenou zříceninu hradu, která vyhořela na začátku dvacátého století. Chvilku jsme si tady odpočinuli a už si to maširovali zpátky do našeho domečku. Nutno říci, že jsme po vycházce byli vysílení a tak jsme se s chutí vrhli na čivapčiči s bramborem. Polední klid každý využil jinak, ale náš pokojík odpočíval. Hry bez hranic. Dobré zpestření odpoledne. Někteří z nás se nemohli ani odlepit od stromu, (že Terezko)? Ale nakonec se vše vyvedlo a my opět vysílení jsme se odebrali na věču. Hovězí guláš s kolínkami sice né každému vyhovoval, ale dalo se to. A čekal nás večerní program – „ANIMAL QUIZ“. Dost jsme se u toho bavili při předvádění pantomimy, zvuků, hledání našich vedoucích a nakonec odpovídání na velmi záladné otázky. Večerka a CHRRRRR, CHRRRR....

Markéta Švagerová

10. 4. 2001 – úterý

Das Frühstück schmeckt zwar sehr gut aber man sollte selber entscheiden können wieviel oder ob man Butter möchte.

Vielleicht könnte man ein Messer hinlege damit die die keine Butter mägen dies runter zu tun. Die Ostersause war mal wieder Klasse. Aber man könnte vielleicht nach 1 Stunde so 5 Minuten Pause machen für alle. Da man dabei ziemlich schnell k.o. ist. Die Pause mit den 1,5 Stunden ist gut da man sich da für ne Stunde hinlegen kann. Was ich jedoch scheisse fand war das wir erst ziemlich spät von der Karaoke erfahren haben. Während dessen die anderen sich schon eingetragen hatten. Das essen dagegen is super geil. Was ich nicht versteht is das man erst gesagt kriegt man soll keine CD's mitbringen und dann braucht man welche. Die Grammy Verleitung selber war aber spitze. Die After-Show Party war auch geil. Der Tag war im grossen und ganzen super. Aber sehr stressig. (Bestimmt so wie ihr des wolltest)

Cau

Denise Mencil

11. 4. 2001 - streda

Ráno jsme byli jako obvykle vzbuzeni někdo okolo ¾ na osm, avšak spali jsme samozřejmě až do smí, protože jsme byli unaveni z úterní Karaoke. Dopoledne probíhala vzhledem

k nepřízní počasí jakási vnitřní mutace zájmových skupin, přičemž jsem si vybral skupinu počítačovou, vedenou Michim. Komunikačně zaostali Češi zírali n obří exkluzivní obrazovku a přehrávání mp3...hahaha. Ale bylo to gut, asi nejpasivnější a tím pádem i nejpříjemnější skupina. Na mittagessenu nám bylo oznámeno, že navštívíme Ašský plavecký bazén. Všichni jsme umírali studem, když jsme dojeli do Aše, kde nás přivítal nákupní dům Prior a oprýskané paneláky, z jejichž oken na nás koukali znuděné babičky jako na hlavní atrakci jejich

všedního dne. Samozřejmě si nemůžu dovolit neokomentovat zdejší bazén. Ve sprchách tekla studená voda a dostali jsme koupací čepice. Naprosto nejvtipnější z celého dne bylo to, že TÝNA (aneb große Spratken) dostala jako jediná z nás gumovou koupací čepici, kterou se ji ještě ke všemu podařilo roztrhnout (asi byla extrémně zpuchrelá, stáří odhaduji tak 15 – 20 let). Cestou zpět k autobusu jsme se hromadně zastavili v pekárno – hamburgerárno – rychloobčerstovně, kde jsem si koupil bochník chleba, který mi moji souputníci asi během 10ti minut celý snědli – grrr. Wetscher byl TV–abend, takže jsme hromadně zasedli k zaslíbenému televiznímu sluněčku a sledovali Pata&Mat&spol, ale bohužel musím konstatieren, že Gromitovi z loňského Bohdalova se to nevyrovnalo. Někdy okolo desátý (to už si bohužel nepamatuju neb tenhle Tagesbericht píšu v pátek) jsme se odebrali do pelechů a tím pro nás poddané skončil tento den. Ještě předpokládám, že se každému z nás shrnulo v noci prostěradlo:-), ale to se ve zdejších podmínkách stává pořád. Takže sbohem středo, a sbohem, Tagesberichte, cha

Pavel Bonzen Bobek

12. 5. 2001 – čtvrtek

Ráno jsme se opět neradi probouzeli. Rozespali jsme se došoupali na Ranní fajn a potom hupky šupky na snídani. O půl desátý začala olympiáda vestovních hrách. Celkem legrace, jen naše skupina byla taková pozadu. Spratkenova skupina mě naštvála u Člověče nezlob se. Potom opět papání, ale tentokrát vobídek. Následovala Refugees of Doubrava, kde jsme se snažili jak legální či nelegální cestou dostat do Západního Německa. Prostě připomínka krutých časů minulého režimu. Potom šupky hupky na věcu a opůl osmý, jsme hráli Bingo, předtím jsme viděli pár seriálů a potom krátká party. Následovala večerka a rámus na pokojích. Další den byl ještě lepší.

Tomáš Kratochvíl

13. 5. 2001 – pátek

Ráno jsme vstali a začli jsme si uklízet. Potom přišla ranní písnička a snída jako vždycky. Pak jsme nastoupili do autobusu jeli jsme do Chebu. Tam jsme šli na hrad. Z hradu jsme šli na náměstí spočítat domy a dveře. Ve 12 hod byl rozchod. Většina lidí šla do restaurace a do obchodů. Ve dvě hod byl sraz u horní kašny a šli jsme do muzea. Tam jsme si procházeli staré věci a koukali na video. Po shlédnutí zajímavého filmu o Chebu jsme šli na autobusové nádraží a jeli zpět domů. Přijeli jsme na chatu, měli jsme večeři. Měli jsme volno a pak byl večerní program.

Martin Kunc

14. 4. 2001 – sobota

Jako každý den jsme byli probuzeni v 7:45. Poté jsme se umyli a pak následovala vytoužená snídani. Po snídani nám našeho oblíbeného králíčka (velikonočního) unesl obří mega krtek. Abychom jej získali zpět, museli jsme splnit tři úkoly. 1. vyrobit speciální klíč; 2. vyrobit co nejlepší a nejfunkčnější svěrací kazajku; 3. vyrobit bláznivé masky; Po ne moc zdařilém obědě následovaly velké přípravy na odpolední hru na blázny. Byli jsme rozděleni do skupinek a plnili jsme ty nejtrhlejší úkoly. Nejvíce se mi z těchto trhlých her líbila štafeta po schodech. K zahození nebylo třeba ani skládání zvířátek, nebo lezení poslepu. Není špatné si někdy na blázny zahrát... Večeře nebyla taky příliš slavná. Všichni jsme byli netrpěliví co onen nápis na programu Chcete být... znamená. Chcete být milionářem se mi líbilo, ale ke konci se mi to zdálo být nudné. Příjemným překlapaním byly reklamy, které jsme si měli sami vymyslet – připravit. Po večerní slavnosti jsme šli všichni na kutě. A tak skončil další den a my se těšili co nového nám přinese zítřek.

Karin Černá

Hm, teď by měla přijít poslední neděle velikonoční, poslední den tábora, nejpromakanější Tagesbericht, ale přijde prd. Za neděli prostě Tagesbericht nemáme.

A teď zmíněné zápisy z rad. Funguje to opravdu tak, jak jsme slíbili, a to každých 6 týdnů rada. |Tedy nejen slíbili, ale dali i do stanov Sojky, takže to plnit musíme.

Uvádím zkrácenou verzi zápisu, jen tak pro příklad, o čem se asi tak mluví. Tento zápis byl první po radě, tedy náročný, může se vám zdát i trochu neaktuální, v tom případě ho berte jako pro ilustraci.

Zápisy z rady občanského sdružení SOJKA – spolek mladých

Místo konání: Brno

Datum: 24.-26.11. 2000

Přítomní radní – : Leopold Černý, David Andrlé, Vít Černý, Jitka Chmelíková, Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Michal Janoš

Omluveni: Petr Špičan, Tomáš Pavlíček.

Zrekapitulování uplynulého období - symposium ve Furth im Waldu, funkčnost internetového spojení – odpovědná osoba Michal Janoš, finanční situace a podané projekty na připravované akce.

Upřesnění termínů a úkolů radních přispívajících do Zobáku, debata nad zkvalitněním propagace Sojky - vizitky, hlavičkový papír, internet, letáky, novoročenky.

Vítek Černý, seznámil přítomné s nadací a centrem pro komunikaci Chaloupky v Telči a podobnou organizací jako Sojka Slunce z Polné.

Určen závazný termín plesu, velikonočního tábora, Gaisthalů I. a II. etapy, "Fachkräfttagung" a zodpovědných osob, které budou jednotlivé programy organizovat.

Předseda podal zprávu o průběhu členského shromáždění SdJ v Bad Kissingen, rozdělili jsme kompetence jednotlivých členů rady.

Leo Černý: Bohdalov, Gaisthal II., zajišťuje vyřizování pošty adresované do sídla Sojky v Brně, koordinátor

Magdaléna Müllerová: Gaisthal I., projekt GABO, Zobák dokořán, kontrola emailů, korespondence se členy

Vítek Černý: Navštívenky, vizitky, propagace, ples

David Andrlé: Fachkräfttagung,, pokladník – vyúčtování atd.

Tomáš Pavlíček: workshopy na jednotlivé rady – účel je vzdělávání radních a přísedících, připravuje a koordinuje

Jitka Chmelíková: zápisy, komunikace s médii, psaní článků určených do novin

Lukáš Kadleček: přebírá postupně Fachkräfttagung, letáky, propagace, články do novin o Sojce

Michal Janoš: Internet – webová prezentace, stará se o čestné členství

Petr Špičan: zaučuje se na budoucího pokladníka

Rada odhlasovala úpravy členského statutu, které se týkaly rozdělení členů Sojky pouze na mladší do 18 let a na starší nad 18 let.

Na závěr jsme se shodli na předběžném časovém plánu konání rad. Následující rada proběhne na Silvestra 27.12.2000-1.1.2001.

Místo konání: Svratouch

Datum: 30.12.2000

Přítomní radní – : Leopold Černý, David Andrlé, Vít Černý, , Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Michal Janoš, Petr Špičan, Tomáš Pavlíček.

Omluveni: Jitka Chmelíková

Přítomní přisedící: Veronika Linková, Jan Pavlíček, Dalibor Dvořák

Probírané body programu: kontrola minulého zápisu, internet, ples, Doubrava, vyúčtování.

Nejdůležitějším bodem programu byla příprava velikonočního tábora v Doubravě – personální obsazení, objednávka pobytu apod.

Místo konání: Mladá Boleslav

Datum: 9. – 11. 2. 2001

Přítomní radní – : David Andrlé, Vít Černý, , Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Michal Janoš, Petr Špičan, Tomáš Pavlíček.

Omluveni: Leo Černý

Přítomní přisedící: Josef Pospíšil

Hlavní body programu: propagace Doubravy, letáky, shánění členů, rozdělení úkolů pro zajištění organizace vel. tábora. Dalším důležitým bodem byla příprava plesu, dojednáno vše potřebné pro bezproblémový chod akce.

Součástí rady byl první workshop: Vyúčtování I. část – přednesl David Andrlé

Místo konání: Třebíč

Datum: 10.3.2001

Přítomní radní – : David Andrlé, Vít Černý, , Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Michal Janoš, Petr Špičan, Tomáš Pavlíček, Leo Černý

Přítomní přisedící: Veronika Linková, Jan Pavlíček

Důležité body: poslední přípravy na velikonoční tábor, zhodnocení propagace na Doubravu, stanoveny termíny přípravných víkendů na jednotlivé letní tábory.

Místo konání: Doubrava

Datum: 16.4.2001

Přítomní radní – : Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Michal Janoš, Petr Špičan, Tomáš Pavlíček, Leo Černý

Omluveni: Jitka Chmelíková, Vítek Černý, David Andrlé

Důležité body: Zhodnocení Doubravy a plesu, příprava propagace na letní tábory, personální rozdělení obou etap, mezidobí.

Před týdnem proběhla rada v Heralticích, vzhledem ke skutečnosti, že nemáme ještě zápis, najdete tuto sumarizaci v dalším Zobáku.

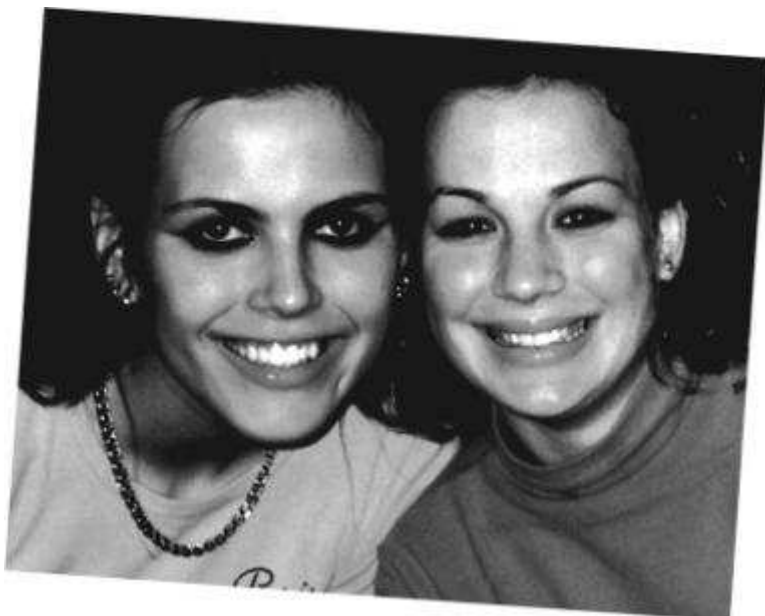
Voalá! A jdeme pomalu do finále. **M**áme tady závěrečnou a jistě taky nejoblíbenější rubriku – vámi všemi oblíbenou SOJTĚŽ!! Určitě se už nemůžete dočkat, jakýhože špička jsme si na vás vymysleli tentokrát. A proto to nebudu déle zdržovat, pojďme do toho!

Protentokrát máme vymyšlenou skutečnou specialitu. Nepůjde ani zas tak moc o vaše dokonalé znalosti, ani o kreslíčí talent, nóbrž půjde o vaši schopnost spojit se s námi co nejvíce komunikačními prostředky. A jako že jich dneska máme k dispozici požehnaně! (uvedu snadný příklad: dopis, ...) Je jich opravdu hodně a uznáváme vše od telegrafu po poštovního holuba! A pokud už někdo z vás bude mít pocit, že vyčerpal všechny svoje možnosti a že už skutečně jiným způsobem komunikovat nemůže, smí použít víckrát stejný způsob komunikace, ale třeba na jinou adresu, nebo číslo. Vítězí ale samozřejmě ten, kdo použije více **různých** způsobů. Rozumíme si? Chceme po vás tedy odpověď na naprosto triviální otázku (skoro se stydim vám jí vůbec pokládat), ale zvítězí ten, komu se podaří nám sdělit správnou odpověď více různými prostředky. Jednoduchý jak facka? Tak neváhejte a začněte nás bombardovat ze všech stran vašimi odpověďmi! Pro vítěze máme samozřejmě připravenou cenu odpovídající náročnosti sojtěže – tedy takovou cenu, že z ní všichni padnete na zadky. Nevěříte? Zkuste vyhrát a uvidíte!

A abych nezapomněl na to nejdůležitější. Ta otázka zní:

Jak se jmenuje pokladník Sojky?

Tentokrát tedy nepíšeme kam a jak máte odpovídat. Pouze vás prosíme, abyste své odpovědi směřovali jen na členy redakce – viz. str. 1. Vynalézavosti se meze nekladou, připraveni jsme skutečně i na toho holuba..

Tádydádadádýdadáda,

a to je konec.

Těšíme se na vás **na všechny** na
jednom z našich

supermegagigadiscobomba letních
táborů !!!